

חנה לא נחה

סופרת. משוררת. " בסך הכל רציתי להיות אימא"

חנה כהן. סופרת. משוררת. מנחת קבוצות. מספרת סיפורים. למדה משחק ושיחקה בתאטרון נתניה.. גמלאית משרד החינוך. צברית שגדלה בנתניה. אם לשתי בנות. סבתא לשלושה נכדים. עסקה בחינוך 35 שנים.

"בסך הכל רציתי להיות אימא" – ספר שכתבה על אישה צעירה ואמיצה בעולם לא קל, חווה קשיים בלתי נתפסים, משברים, טראומות שכמעט בלתי אפשרי לעמוד בפניהם. בספר תחשפו גם לתרבות האירנית למאכלים ולמנהגים, תמצאו הרבה תקווה ואמונה, תופעות מיסטיות שנוגדות את ההיגיון, על קשרים בין בני משפחה, על חלומות והגשמתם, ובעיקר על הכמיהה לאימהות והתמודדות עם משברים.

מתגוררת בכפר יונה. "בעקבות הנכדים" – כך אומרת חנה בחיור. חיור שבהחלט לא מסגיר את הדרך שעברה כדי להפוך לאם. חיור שמבליט את תעצמות הנפש, את הנחישות ואת התקווה.

–"התחלתי לכתוב בגיל צעיר בעיקר שירה. בגיל 13 כשכתבתי שיר פרידה למורה בבית הספר היא כל כך החמיאה לי שהבנתי שיש בי כשרון כתיבה" מציינת חנה.

מה זה עבורך להיות אימא? – "להיות אימא זו הצדקה לקיום שלי. זו מהות הקיום של העולם".

כמה היה חשוב לך להיות אימא? – "הכי חשוב – כל כך עד כדי שמילים לא יכולות לתאר. הקרבת זמן. אנרגיות. כסף. את הזוגיות. את עצמי. את הבריאות שלי. לא נתתי לעצמי לבכות. לכאוב. הצבתי לעצמי מטרה ולא חשבתי על המחיר. סיכנתי את חיי. העיקר להיות אימא. עתיד הילדים תמיד עמד ומה שעניין אותי היה להכין אותם לעולם, לסייע להם להגשים את עצמם ולהעניק להם את החינוך הטוב ביותר שאפשר..

כיצד מתמודדים עם משברים? – "אדם צריך להבין שהוא לא אלוהים. אנו יכולים לכבוש את העולם, לבנות ולקנות בתים, רכוש, רכבים אבל הדברים המשמעותיים באמת הם ממש לא בידינו. כמה ילדים יהיו לנו, הבריאות שלנו, אין לנו שליטה על הכל בחיים, אם נחקור לעומק נגלה שאנו קובעים הכל... אבל זה לא מדוייק. זאת טעות".

יש לך שיחות עם אלוהים? – "כל הזמן. אני אדם מאמין. ואלוהים שלי תמיד פנוי. קשוב. לא מתפרץ לדבריי. לא מגביל אותי בזמן. לא ממחר לשום מקום. שומע רק אותי. פסיכולוג פרטי. ומה שמצחיק הוא שזה ללא תשלום. תנסו את זה... כל אחד פונה לאלוהים כאשר רע לו ומבקש עזרה גם באופן לא מודע, אז למה לא לפנות אליו גם כאשר טוב לנו ולומר תודה?".

מה נותן לך השראה? – "אף פעם לא היה לי מודל להשראה. כי לא מצאתי כזה. אלוהים כנראה חנן אותי בכוחות וביכולות שסייעו לי להתמודד עם כל קושי".

מה דעתך על ספרים דיגיטליים? – "אין כמו לקחת ספר למרפסת ולדפדף. לגעת באותיות. להריח את ריח הדפים. עם זאת העיקר שיקראו ספרים. צר לי כשאני נחשפת לאחוז גדול של נוער שכלל לא קורא. הקריאה היא הפלגה אל עולם הדמיון והיצירה, צילום של טקסטים שנחרטים בזיכרון".

איך זה היה להוציא ספר בתקופת הקורונה? – "דווקא היה לי קל. הזום קידם מאוד ועודד את הקריאה בתקופה הזאת.. המון אנשים היו פנויים יותר כי לא יצאו לעבודה ושהו הרבה שעות בבית. נתתי הרצאות בזום, סיפרתי את הסיפור האישי שלי, בעיקר לקהל של נשים. הן שאלו שאלות וקבלו תשובות. מכירת הספר קודמה מאוד בדואר או באתרי הספרים, עכשיו שאנחנו כבר אחרי הקורונה אני מקיימת מפגשים במתנסים, בספריות ואפילו מוזמנת לבתים פרטיים. המפגשים כוללים קפה ועוגה, טעימות מהמטבח הפרסי, קצת על התרבות האירנית וכמובן הסיפור האישי שלי שמוכיח שאפשר לצמוח מכל משבר."

הספר "בסך הכל רציתי להיות אימא" מומלץ לנשים וגברים כאחד, אימהות חד-הוריות, לנשים שחוו משבר כלשהו, לנשים שרוצות להגשים חלומות מכל סוג שהוא וכן על זוגיות ויחסים בין בני המשפחה..

לסיום מה את מאחלת לעצמך? – "שתמיד אשאר עם האנרגיות שיש לי, שאמשיך לחלום ולהגשים ושאראה את היקרים לי מאושרים. ואולי עוד כמה נכדים שיתרוצצו סביבי..."